

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](#)

sis Rationis. Ratione caret, qui amissim
non sequitur. Est valor bonorum ope-
rum, quæ nihil appendunt nisi ab illo
pondus accipiant. Est lapis lydius virtu-
tis: adulterina est, quæ illius afficitu non
se probârit. Non dico non despiciat, so-
lum non respiciat in Deum, jam vim vir-
tutis amisit. Quæ solùm agit, quod Ratio
probârit, non est nisi simpliciter bona. Il-
lam dixero eximiam, & auri instar vige-
sies quinques repurgatam, quæ operatur
ut̄ cælestis : quæ à solâ charitate im-
pellitur : quæ unum quærit in omnibus
Dei beneplacitum.

Dictamina Spiritualia.

DECAS I.

Nemo querulus dixerit, se modicūm
posse, atque ideo negligi operam
suam. Multūm potest, qui potis est De-
um impensè amare. Fac cætera tibi de-
sint: hoc uno abunde valueris. Convenit
sæpe, nihil posse agere, ut possis majora.
Non semel otium, quod inutile credimus,
rebus agendis maximè opportunum est.

Non

Non minùs quæstuosum Christo fuit tricenne silentium, quo latuit, quàm trienne studium, quo mundo patuit: æquè meruit tam puer silendo, quàm dein vir patiendo & prædicando.

2. aliquando indulgenda sit corpori quies, princeps animi cura nunquam remittenda est. Prima creati studia sint, Creatori obsequi. Multùm egerit, qui multùm amârit, aut cupierit multùm agere. Ubi vires impares sunt, facti gloriam voluntas capit.

3. Non eget obsequiis tuis Deus: quid igitur te angat, quòd nequeas plura? Si ea Deus voluerit, absque opera tua facturus est. In unico duntaxat socias à te manus requirit, ut recte agas, ut virtuti studeas.

4 Plerumque præstiterit sanctè moderari affectionem aliquam, quàm si mille cathedris virtutem doceas, aut multa austерitate corpus affligas. Quæstuosa est valetudinis jactura, si meritorum scenore compensetur.

5. Non studeas servire Deo, nisi velut ipse præscripserit. Quodnam operæ premium

tium servus faciat, si quod agit hero dis-
pliceat? Nempe disgratiā meruerit in-
utili sudore.

6. Si Deus noluerit te magna præstare,
satīs est, si magna det pati. Si tollat per
debilitatem corporis usum rigoris, quid
dubitas sacrificio præpollere obsequium,
& super omne asperitatum genus emine-
re voluntatem Dei nutibus addictam.

7. Noli viam tentare, quām tibi Deus
præclusit. Consule moderatorem animæ
tuæ, & ejus judicio te subde: alienis hu-
meris obedientia te cœlo inferet. Cave nè
inolitum vitium aut pravum affectum fal-
sò putas Dei suggesterentis esse consilia.

8. Noli quærere Sanctimoniacus genus,
quām quod Deo probatur. Exiguum id
fuerit submissionis indicium, si te melio-
rem æstimes justo, quem Spiritus sanctus
afferuit septies quot diebus offendere.

9. Lapsus ille infortunatus est, qui te
præservat à majori. Multū ex erratis
proficies, si indē te amplius demiseris: ex-
pedit enim te in humilitate fundari; atque
idcirco noli ambire sanctimoniam majo-
rem, quām tibi Numen præscripsérunt. Illud
velis,

velis, quod ipse cupit, nimirum humilitate clarescere.

10. Adverte, quod Ecclesiastes monet: *Noli esse justus multum.* Inquietus eris, si studeas eā ratione justus esse, ut nunquam erres, nulla tibi incuria excidat. Hujusmodi vota, curæq; immodicæ, ut ut spe ciem boni habeant, pacem auferunt, animique tranquillitatem: atque adeò inde quietem tollis, unde speras obtainere: inde inficeris, unde laboras purificari.

DECAS II.

11. De fructu suo nihil deperdit, quem ab orandi studio avocant negotia, dum hæc vel obsequendi lege, vel pia necessitate, vel promovendæ salutis alienæ causâ suscipiuntur. Non deficit meritum, dum Deo obsequaris.

12. Minùs obsunt contemplandi studio externa opera, quàm internæ passiones: quin ipsa agentis vitæ exercitia, si iis affligatur animus, plurimùm adjuvant studium divinorum. Mens enim per illa mortificata minora sentit impedimenta passionum.

13. Plùs quærito Deum ipsum, quàm blandi-